

men Justitsministeren sagde Ja dertil!) Ja, har Justitsministeren sagt Ja dertil, saa burde han efter min Mening ikke have gjort det, thi dersom den ærede Justitsminister havde gjort, hvad jeg synes vilde have været rigtigst, saa havde han henvist den ærede Finansminister til at bruge nogle af sine egne Soldmænd til at afgjøre disse Forretninger, som jeg synes ligge saare langt fra en Politimesters Forretninger. — denne Tællen Tobaksblade. Men jeg har, som sagt, det bedste Saab om, at der ikke vil blive Noget af hele denne Ordning, og jeg lægger derfor ikke videre Vægt derpaa. Det var disse Uttringer, jeg vilde tillade mig, idet jeg anbefaler Lænnen i Lovforslaget, som jeg finder billig og rigtig udført med Undtagelse af denne ene omtalte Form for Opkrævningen af Staten.

Fischer: Det Hensyn, man pleier at tage ved Beskatningen af Tobak, er jo udelukkende et finansielt, og i saa Henseende staar Spørgsmaalet om Beskatning af Tobak paa lige Linie med det Lovforslag, vi vedtoges ifjor angaaende Beskatningen af Koesukker. Det var ogsaa her, formentlig vi, udelukkende det finansielle Hensyn, der var at tage. Man maatte, hvis man vilde behandle begge Ting, baade Koesukker og Tobaksdyrkning i Overensstemmelse med den Fremgangsmaade, man ellers pleier at bruge ved saadanne Sager, vistnok tage et billigt Hensyn til, at Nogle hidtil have dyrket Tobak; men, hvad denne Hensyntagen angaar, finder jeg, at det Forslag, den ærede Finansminister forelagde ifjor, ramte det rette, det nemlig, at Dyrkningen af indenlandsk Tobak maatte medføre samme Beskatning som Indførselen af fremmed Tobak. Dette er imidlertid stødt paa Vanskeligheder, og den høitærede Finansminister har søgt at følge en Middevei ved at indføre en Skat, der svarer til Forhøielsen af den hidtilværende Skat paa Tobak. Det er mig imidlertid ikke aldeles utvivlsomt, at der i Virkeligheden vil vindes stort derved; for det Første er det altid en vanskelig Sag, at beskatte Luxusgjenstande høiere, thi Enhver er der i høiere Grad Herre over, hvor vidt han vil bruge Gjenstanden eller ikke, og dernæst kommer man ved at beskatte Tobak og navnlig den simple Tobak forholdsvis høiere, end den nu beskattes, let til at indskrænke Brugen af Tobak. Men jeg tror, at der er en anden Grund, som endnu mere vil virke til, at de Forhaabninger, man nærer om en større Indtægt, ikke vilde gaa i Opfyldelse. Forhøier man nemlig Skatten paa Tobak noget betydeligt, vilde de, der hidtil have kjøbt den simple Tobak, søle sig trykkede ved den høiere Pris; de vilde spørge efter Tobak til de gamle Priser, man har havt, og derved vil Trangen ogsaa vaagne til en større Produktion af indenlandsk Tobak, der er den billigste, som kan staffles tilveie, men ganske vist ogsaa den fletteste og for Sundheden mest skadelige, saaledes som det blev

bemærket af et æret Medlem. Jeg tror derfor, at dersom man forhøier Tolden paa Tobak noget anseeligt og vedtager dette Lovforslag ved Siden deraf, vil man ingenlunde opnaa at indskrænke Dyrkningen af den indenlandsk Tobak, men maasse snarere opnaa det modsatte Resultat, og herved maa det ikke glemmes, at Staten for hvert Pund Tobak, der produceres, taber 7 Skilling i Told, thi sammenligner man Tolden paa den indførte Tobak med den indenlandsk, er Forstjellen 7 Skilling. Jeg henstiller dette til nærmere Overveielse og maa erklære, at jeg anser det for tvivlsomt, om man ved det forelagte Lovforslag vil opnaa den Hensigt, man tilsigter. Tobakken er i og for sig, naar den bruges meget, skadelig for Sundheden, og slet Tobak uden al Sammenligning mere skadelig end de bedre Tobaksorter. Dette er ogsaa et Hensyn, som ikke maa lades ude af Betragtning, thi man kan ved at vedtage dette Lovforslag i Forbindelse med en Forhøielse af Tolden paa Tobak bringe de flette Tobaksorter i høiere Kurs, end de ere for Diebliffet.

Finansministeren: Hvis Ingen yderligere vil yttre sig — skal jeg blot bemærke, at jeg selvfølgelig er aldeles villig til at forhandle dette Spørgsmaal, om Principet i det Forslag, der blev forelagt ifjor, skulde foretrakkes for den Lempning, som er optagen i det nærværende Forslag. Det er jo allerede fremhævet, at den Modtagelse, det sidst fremkomne Forslag fik, har gjort, at jeg ansaa det for rigtigst at forsøge, om en saadan Lempning, som nu her foreligger, maasse kunde lette Sagens Gjennemførelse. Hvad der er aldeles sikkert, er, at, naar man forhøier den nuværende Tobakstold, maa der samtidig dermed vedtages en Tobaksavlbeskatning; det maa jeg bestemt fastholde. Med Hensyn til Gjennemførelsen af Enkeltighederne er jeg helt villig til at forhandle, jeg formoder, at Sagen vil komme til det samme Udvalg, som behandler Toldlovsforslaget. Hvad nu angaar det Spørgsmaal, som den ærede Landskingsmand for 10de Kreds (Sessen) omtalte, da vil Thinget jo have lagt Mærke til, at den Beskatningsform, der er Tale om, ikke er en tvungen, men en alternativ Form, Noget, der tilbydes. Det er jo sikkert nok, at Udbyttebeskatningen i Principet er den bedste; Spørgsmaalet er altsaa, om man vil forjmaa det, der er budt, eller om man kan finde noget Bedre, hvad der vilde være mig overmaade kjær. Det er en meget vanskelig Sag, og der er i de forskjelligste Lande arbeidet meget i den Retning; kan man her finde noget Bedre end andetsteds er fundet, skal jeg, som sagt, meget gjerne tage imod det.

Fischer: Jeg skal blot bemærke, at den høitærede Finansministers Løfte ganske falder sammen med min, forsaavidt han udtalte, at hvis man forhøiede Tobakstolden, maatte man ogsaa